

Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Резнік О.М.

здобувач Київського міжнародного університету

ДО ПИТАННЯ ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ ПОДАТКОВОЇ МІЛІЦІЇ

Податкова міліція України складовою системи податкових органів, є відносно новою державною структурою, яка розвиває свій функціональний потенціал у міру адаптації до змін в суспільстві. Багато питань, пов'язані з її функціонуванням як частини державного управління, вимагають свого подальшого розгляду. У цьому світлі є необхідним її вивчення на основі комплексного підходу, який розкриває в системному аспекті багатовекторність її діяльності.

Т.В. Сараскіна зазначає, що місце податкової міліції в системі державних органів та правовий статус податкової міліції не може бути визначений у відриві від органів державної податкової служби. В залежності від забезпечення виконання функцій держави, органи державної податкової служби належать до загальної системи правоохоронних органів та до системи спеціальних органів фінансового контролю [1, с.163].

Податкова міліція – це правоохоронний орган, який здійснює свою діяльність в контексті державної податкової політики, яка реалізується органами ДПС України, спрямовує свою діяльність на запобігання злочинам та іншим правопорушенням у сфері оподаткування, їх розкриття, розслідування та провадження у справах про адміністративні правопорушення, здійснює комплекс пошукових, антикорупційних заходів, а також діяльність, спрямовану на забезпечення безпеки діяльності працівників органів державної податкової служби.

Діяльність податкової міліції характеризується специфічними ознаками, які відображають особливості даного правоохоронного органу: вона є

стійкою організаційною та функціональною структурою, яка у своїй діяльності керується системою формальновизначених, спеціальних норм щодо проведення спеціальних правоохоронних заходів і неформальних (корпоративних) норм щодо налагодження міжособистісних зв'язків у колективі; її функціонування зумовлено необхідністю задоволення державної потреби у забезпеченні економічної безпеки і порядку, попередженні та припиненні правопорушень в сфері податкових відносин; віднесення до правоохоронної системи дозволяє у власній діяльності, реалізуючи компетенцію, застосовувати правові заходи, які можуть обмежувати права певних громадян. В якості правоохоронного інституту податкова міліція здійснює стабілізуючий вплив на суспільство і виконує роль одного із механізмів контролю та саморегуляції.

В даний час податкова міліція вже перейшла в стадію стійкого організаційного розвитку, однак процес переорієнтації її функцій як і раніше продовжується і обумовлений змінами в українському суспільстві і впливом цих змін на зміст її правоохоронних завдань.

Правоохоронна функція тією чи іншою мірою властива всім органам державної влади і є складовим елементом діяльності інших органів, організацій, установ та посадових осіб, що обумовлено конституційними вимогами дотримання законності, забезпечення охорони правопорядку, інтересів суспільства, прав і свобод громадян. Однак ця діяльність у більшості органів та організацій не є основною, вона вторинна, постає з основної, забезпечуючи реалізацію їх організаційно-управлінських функцій у галузі економіки, фінансів, науки, освіти та ін. [2, с. 3].

При вирішенні проблеми боротьби з податковими правопорушеннями правоохоронна функція податкової міліції повинна бути тісно пов'язана з іншою, соціально- та економічно-позитивної діяльністю з перетворення взаємовідносин системи «платник податків-держава» або «правопорушник у податковій сфері - держава» у бік упередження податкових правопорушень, подальшого реформування та модернізації всіх інститутів суспільства з

метою підвищення соціальних стандартів життя людей і підвищення підприємницької культури щодо осіб, які займаються бізнесом.

Як силова структура, яка здатна діяти зважено і різносторонньо з використанням як силової правоохоронно-припиняючої, так і позитивної соціально-перетворюючої діяльності, вираженої в її функціях соціальної пропаганди, виховання податкової культури, інформації населення, податкова міліція повинна бути структурою, яка позитивно впливає на образ справедливої держави в цілому.

Беручи участь в здійсненні програми загальнодержавної програми легалізації тіньового капіталу, органи податкової міліції покликані виступати частиною загального процесу інституційних перетворень, що вимагає від них здійснення ряду заходів.

З одного боку, до цих заходів відносяться застосування безпосередньо правоохоронних функцій, посилення їх адміністративно- і кримінально-каральних елементів і вдосконалення системи відповідальності за податкові правопорушення.

З іншого боку, мова повинна йти про створення системи превентивних заходів, спрямованих на створення попереджувальних змін у діяльності суб'єктів господарювання, розробку і внесення змін до відповідних законодавчих актів, посилення функцій, пов'язаних з отриманням та аналітичною обробкою інформації та здійснення постійного структурного аналізу і прогнозування зростання податкової злочинності.

У цих же цілях податкова міліція виконує свої функції щодо участі в міжнародній взаємодії і співпраці з правоохоронними органами іноземних держав щодо відстеження руху міжнародних фінансових потоків.

Виконання всіх перерахованих вище функцій свідчить про участь податкової міліції у виконанні державної стратегії боротьби з податковою злочинністю шляхом поєднання адміністративних та економічних методів.

Література

1. Сараскіна Т.В. Організаційно-правові засади діяльності податкової міліції в Україні. – Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право. – Університет внутрішніх справ МВС України, Харків, 2000. – 189с.

2. Марочкін І.Є., Сибільова Н.В. та ін. Організація судових та правоохоронних органів: Навчальний посібник. - Харків: Нац. юрид. акад. України, 1996. – 138 с.

Резнік О. М. До питання про призначення податкової міліції / О. М. Резнік // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції [«Проблеми правотворчості очима науковців»], (Одеса, 1–2 листопада 2011 р.). – Одеса : ГО Причорноморська фундація права, 2011 – С. 116.